

[Indenrigsministeren.]

dette Tidspunkt udløber imidlertid Gyldigheden af den gældende Lov, og det foreslaas derfor ved nærværende Lovforslag at forlænge den gældende Lov til Udgangen af Marts 1944.

Jeg anbefaler Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Lov om Valg til Rigsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1375).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen):

Jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Forslaget gaar ud paa indtil videre at bibeholde den Godtgørelse paa 100 Kr. maanedlig, som ved Lov Nr. 278 af 1. Juli 1942 blev tillagt de Medlemmer af Rigsdagen, der har Hjemsted Vest for Store Bælt. Godtgørelsen ydes til Dækning af forøgede Rejsseudgifter. Den nævnte Lov udløber med Udgangen af indeværende Maaned, og derfor fremkommer nærværende Lovforslag.

Efter Forslaget vil Tillægget til enhver Tid kunne ophæves ved kgl. Anordning med Tilslutning fra begge Rigsdagens Finansudvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 473 af 22. December 1939 om Krigsforsikring af Bygninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1377).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen):

Det foreliggende Lovforslag, som er vedtaget i det andet høje Ting, er, bortset fra Bestemmelsen i § 1, Stk. 4, i Overensstemmelse med en Betænkning fra det Udvalg, der i sin Tid har forberedt Loven om Krigsforsikring af Bygninger. Jeg skal indskrænke mig til at knytte nogle Bemærkninger til § 1, Stk. 4, som er indsat under Behandlingen i Folketinget, idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til mine Udtalelser ved Fremsættelsen i Folketinget — det er Sp. 1541—42.

Den gældende Krigsforsikringslovs § 12, Stk. 3, henskyder Spørpsmaalet om en Afkortning i Erstatningen, saafremt Genopbygning ikke finder Sted, til Afgørelse ved senere Lov. I Praksis er der som Følge af denne Bestemmelse forekommet flere Tilfælde, hvor en skadelidt, der enten ikke har kunnet eller ikke villet genopføre Bygningen i dens hidtidige Skikkelse, har haft Vanskeligheder ved at belaae Erstatningskravet paa sædvanlig Maade eller ved at sælge Grunden med Erstatningskravet. Det foreslaas derfor ved Bestemmelsen i Forslagets § 1, Stk. 4, at der, naar en Bygning ikke genopføres i sin oprindelige Skikkelse eller paa samme Sted, kan ske Afkortning i Erstatningen i Overensstemmelse med de ved Brandforsikringen af Bygninger sædvanlige Regler herom, dog under Hensyntagen til saadanne særlige Forhold, der maatte gøre Afvigelse herfra paakrævet. Man har i Folketinget ment, at dette var en praktisk Ordning, som det var ønskeligt at gennemføre nu i Forbindelse med Lovforslaget.

Jeg anbefaler Forslaget, saaledes som det nu foreligger, til det høje Tings velvillige Behandling.

Hans Hansen: Af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag fremgaar det, at de foreslaaede Ændringer i Lov om Krigsforsikring af Bygninger er udarbejdet af det Udvalg, der har udformet de mange Krigsforsikringslove, som vi i de senere Aar har behandlet og vedtaget her i Rigsdagen. Det er jo ganske naturligt, at Tiden, der er forløbet siden 1939, har vist, at Ændringer af visse Bestemmelser kan være paakrævede.

Ifølge Loven af 1939 var Kirker blandt de fra Krigsforsikringen undtagne Bygninger. Nu ændres Regelen saaledes, at kun de af Folkekirkens Kirker, der er selvejende eller bestyres efter Bestemmel-